

SÄHKÖOSOITE:
„RADIOLEIHTO“

N:o 1128/1951.

Posti- ja lennätinlaitoksen Herra Pääjohtajalle

Asia: asemapäivystäjien vir-
kojen täyttäminen.

Vuoden 1950 alusta lukien perustettiin posti- ja lennätinlaitoksen linjahallintoon yksi 1 pl. ensimmäisen asemapäivystäjän ja viisi 2 pl. ensimmäisen asemapäivystäjän vakiraisista virkaa. Jotta posti- ja lennätinhallitus sittemmin sijoitti eri radioasemille seuraavasti:

1 pl. ensimmäisen asemapäivystäjän viran Helsingin radioasemalle ja 2 pl. ensimmäisen asemapäivystäjän viroista kaksi virkaa Helsingin, kaksi Vaasan radioasemalle ja yhteen Haagan radioasemalle.

Kun mainittu nimisiä vakiraisia virkoja ei aikaisemmin ollut posti- ja lennätinlaitoksessa, ei niihin ennestään ollut vahvistettuja pätevyysvaatimuksia. Jotta virkojen täyttämisen ei sen vuoksi viivästynyt, teki liittomme posti- ja lennätinhallitukselle lähettämässään kirjeessä helmikuun 28 päivänä 1950 ehdotuksensa pätevyysvaatimusten vahvistamiseksi niihin. Vaste viime syyskuun 20 päivänä tehdyllä posti- ja lennätinhallituksen päätöksellä ovat annotut pätevyysvaatimukset vihdoinkin tulleet lopullisesti vahvistetuiksi.

Liittomme valittaen toteaa, että k.o. muodollisen asian järjestäminen on kestänyt näin kauan ja virat on sen vuoksi täytynyt pitää vakiraisesta täyttämättä lähes kaksi vuotta. Myös aikaisemmin on liittomme todennut, etteivät posti- ja lennätinhallituksen asianomaiset osastot riittävästi tehokkaasti ole hoitaneet radiohenkilökuntansa henkilöasioita.

Edellä kerrotun johdosta pyydämme kunnioittaen Herra Pääjohtajan myötävaikutusta siihen, että alussamainnut asemapäivystäjien virat nyt vihdoinkin viivytyksestä julistetaan haettaviksi ja täytetään.

Helsingissä, marraskuun 1 päivänä 1951.

E. K.

Erkki Koivisto.
sihteeri.

13/10/1949 238/149

Tutkalaitosten ja yleisten töiden ministeriölle.

No 1107/149.

Asia: tutkalaitteiden opetuksen
antaminen radiosähkötäjille.

Tutkalaitteiden käyttö navigeerausvälineenä meriturvallisuuden varmistamiseksi kauppa-alueissa on viime aikoina tuntuvasti lisääntynyt. Tähän mennessä on käytäntö ehtinyt jo osoittaa että näiden laitteiden teknillinen hoito laivoissa on joutunut radiosähkötäjien tehtäväksi. Kun radiosähkötäjät suorittaessaan kansainvälistä radiosähkötäjätutkintoa eivät ole saaneet tutkalaitteiden teknillisessä tuntemisessa opetusta kurssiaikanaan, ovat he niissä laivoissa joissa tutka on nykyisin käytössä, joutuneet itseopiskelun kautta tutustumaan niihin. Varustamojen kustannuksella on tosin kolme suomalaista radiosähkötäjää käynyt 3-4 viikkoisen tutkakurssin Englannissa. Posti- ja lennätinhallitukselle, joka huolehtii kansainvälisten radiosähkötäjien kouluttamisesta maassamme, on allekirjoittanut liitto jo aikaisemmin ehdottanut että tutkalaitteiden opetus liitettäisiin radiosähkötäjäkurssien ohjelmaan, mutta tähän mennessä ei tätä vielä ole toteutettu.

Tässä suhteessa on tilanne jokseenkin samanlainen toisissa pohjoismaissa ja näinpä kysymys oli perusteellisen keskustelun alaisena viime syyskuussa pidetyssä pohjoismaisessa radiosähkötäjäkonferenssissa Oslissa, jossa asiassa hyväksyttiin seuraava julkilausema:

"Kokoontuneina pohjoismaiseen radiosähköttäjäkonferenssiin Oslissa 21 päivänä syyskuuta 1951 julkilausuvat Tanskan, Suomen, Norjan ja Ruotsin radiosähköttäjäjärjestöjen edustajat toivomuksen että radiosähköttäjien koulutettaessa heille annettaisiin opetusta tutkalaitteiden teknillisessä hoidossa.

On täysin luonnollista ja tarkoituksenmukaista että näiden laitteiden teknillinen hoito laivassa annetaan radiosähköttäjille, koska heillä jo ammatikoulutuksessaan saamiensa perustietojen nojalla on parhaat edellytykset nopeimmin saavuttaa tarvitsemansa pätevyys.

Kokous päätti, että kunkin maan radiosähköttäjäjärjestöt esittävät maansa asianomaisille viranomaisille ehdotuksen että radiosähköttäjien koulutus tässä suhteessa järjestetään kuten edellä on esitetty."

Kaikkeen edellä olevan päätöksen allekirjoittanut liitto pyytää kunnioittaen ehdottaa

että Posti- ja lennätinhallituksen järjestämällä, tänä syksynä alkaneilla kansainvälisillä radiosähköttäjäkursseilla jo annettaisiin oppilaille vähintään 3 viikon kestävä opetus tutkalaitteiden teknillisessä hoidossa. Samoin olisi myös vanhemmille radiosähköttäjille järjestettävä vastaavanlaisia kursseja.

Helsingissä, lokakuun 23 päivänä 1951.

Suomen Radiosähköttäjiliitto r.y.

Erkki Koivisto.

Erkki Koivisto.

Jäljennöksen oikeaksi todistavat:

Suomen Radiosähköttäjäliiton ehdotus muutoksiksi v.1952
alusta voimaan tulevaa työehtosopimusta ja työaikasään-
nöksiä varten.

I Palkat.

- 1 §. Koroitetaan ohellisessa taulukossa olevan ehdotuksen mukaisesti.
- 2 §.a) Valtameriliikenteessä kulkevilla aluksilla maksetaan palkanlissää alle 6 vuoden palvelusajalta 2500 mk ja yli 6 vuoden palvelusajalta 3000 mk kuukaudessa. Mitä valtameriliikenteellä tarkoitetaan sen ratkaisevat kulloinkin voimassa olevat määräykset päällystön pätevyys ehdoista, mutta lasketaan valtameriliikenteeksi myös liikenne pohjoispuolitse ^Tondheimin vuonosta Shetlannin saarten pohjoispuolelta voimassa olevaan läntiseen valtamerirajaan saakka, sekä Mustanmeren satamat. Jos alus saman kalenterikuukauden aikana
- b) Öljynkuljetuslissä, 10 % peruspalkasta Pohjanmeren- tai sitä etäisemmäksi ulottuvassa liikenteessä, sekä 5 % peruspalkasta rajoitetummassa liikenteessä kulkevissa öljytankkialuksissa, aluksen ollessa samassa satamassa kuitenkin enintään 7 päivältä, satamaantulo- ja satamastalähtöpäivät mukaanluettuina.
- c) Virkapukulissä, 1500 mk kuukaudessa jos varustamo vaatii virkapuvun käyttämistä ja virkapukua käytetään, sekä kaikissa aluksissa joilla on oikeus kuljettää vähintään 12 matkustajaa.

II. Muut ehdot.

- 3 § joka 14 päivä, pyyheliinat ja tyynynpäälliset kerran viikossa.
- a) Poistetaan.
- b), c) ja d) eri pykäliksi.
- 4 §. kuten 3 § b). (Siivous)
- 5 §. kuten 3 § d). (Tunnetus)
- 6 §. (entinen 3 § c). (Korvaus ravinnosta ja asunnosta)
- erikseen sopia.
- Kohtuulliseksi korvaukseksi Suomessa yllä olevan mukaan katsotaan:
- 700 mk päivältä ravinnosta,
500 " " asunnosta.
- Päivärahaa maksetaan 1400 mk matkapäivältä.

7 - 10 §§ kuten entiset 4 - 7 §§.

11 §. entinen 8 §. (Työaika, ylityökorvaus)

- a) lastialuksella välttämättömissä kirjoitustöissä;
- b) matkustaja-aluksella matkustaja- ja maihinmenolippujen tarkastuksessa, josta tehtävästä

12 §. kuten entinen 9 §. (Pyhätyökorvaus)

13 §. kuten entinen 9 §. (Vuosiloma).

14 §. kuten entinen 10 §. (Tapaturma- ja henkivakuutus)

15 §. kuten entinen 11 §. (Virkamerkit)

16 §. entinen 12 §. (Matkakorvaus). Lisäys:

Jos radiosähkötöitä on palvellut yhtäjaksoisesti aluksella 2 vuotta ja öljynkuljetusaluksella yhden vuoden käymättä Suomessa, on hän oikeutettu, mikäli irtisanominen on tapahtunut taikka lomalle jäämisestä on ilmoitettu säädetyn ajan kuluessa, varustajan kustannuksella vapaaseen matkaan ja ravintoon matkan kestäessä lyhintä tietä Suomeen, jolloin matkakorvauksen ja matkustusluokan suhteen noudatetaan tämän §:n ensimmäisessä momentissa mainittuja määräyksiä.

17-24 §§ kuten entiset 13-20 §§.

25 §. Tämä sopimus on voimassa tammikuun 1 päivästä 1952 joulukuun 31 päivään 1952 ja sen jälkeenkin

Merityöaikasäännökset.

2 §.
konemestarilla konepäällystöön kuuluvaa henkilöä;
radiosähkötöijällä henkilöllä joka on otettu toimeen huolehti-
maan aluksen radioasemalle kuuluvista tehtävistä;
taloushenkilökunnalla

- 4 §. a) perämiehen, milloin;
- b) konemestarin, milloin;
- c) radiosähkötöijän sellaisessa aluksessa jonka bruttovetoisuus on vähintään 500 rekisteritonnia;
- d) kansimiehistöön kuuluvan;
- e) konemiehistöön kuuluvan;
- f) muussa paitsi e) kohdassa mainitussa

14 §. toimii prof. Rahola tai

Liite Suomen Radiosähköttäjiliiton ehdotukseen muutoksiksi
v.1952 alusta voimaan tulevaa työehtosopimusta varten.

Palkkojen koroitusehdotuksen perustelut.

Vuonna 1946 koroitettiin kaikkien toisten merenkulkijaryhmien palkkoja 50 %:lla, mutta kun radiosähköttäjää koskevaa työehtosopimusta ei tällöin oltu virallisesti irtisanottu, saivat radiosähköttäjät ainoastaan tästä syystä silloin vain 30 % palkkojen koroituksen. On syytä vielä palauttaa mieliin, että p.o. neuvottelujen alkaessa luvattiin varustajayhdistysten puolesta radiosähköttäjille aivan yhtä suuret palkankoroitukset kuin toisetkin tulisivat saamaan siitä huolimatta, että työehtosopimustamme ei oltu virallisesti irtisanottu. Näin ei kuitenkaan tapahtunut ja yksistään tästä muodollisesta seikasta johtuen jäivät radiosähköttäjät tällöin 20 % pienemmälle palkankoroitukselle kuin toiset. Kun mainitun vuoden jälkeen kaikkien eri merenkulkijaryhmien palkkoja on koroitettu suunnilleen samalla prosenttimäärällä ja samanaikaisesti, ovat radiosähköttäjät edelleenkin jäljessä siitä palkkatasosta mikä heillä oli vuoden 1945 lopussa toisiin merenkulkijaryhmiin verrattuna eikä tätä eroitusta heidän palkkauksessaan ole vielä tähän mennessä saatu korjatuksi. Tämä on herättänyt jatkuvaa tyytymättömyyttä jäsenkuntamme keskuudessa ja odotamme, että puoleltanne vihdoinkin ollaan halukkaita lunastamaan antamanne lupaus ja tapahtunut epäoikeudenmukaisuus saada nyt poistetuksi radiosähköttäjien palkkauksessa.

Että radiosähköttäjät ovat palkkakuopassa, näkyy jo siitäkin, että rannikkoradioasemilla vasta-alkavan radiosähköttäjän palkka on suunnilleen sama kuin laivassa 9 vuoden palveluksen jälkeen, kun tilanne tässä suhteessa oli v.1939 sellainen, että vasta-alkavan laivasähköttäjän ja maa-aseman radiosähköttäjän palkka oli suunnilleen yhtä suuri. Vertailun vuoksi olemme ohelliseen taulukkoon laatineet II (entisen III) konemestarin palkat ikälisineen, samoin rannikkoradioaseman radiosähköttäjän palkat ikälisineen.

Sekä yllä esitetyt perustelut että tämän hetken tilanteen huomioonottaen katsomme kohtuulliseksi että radiosähköttäjien palkat korotetaan ohellisessa taulukossa olevan ehdotuksemme mukaisesti.

Mikäli neuvottelujen pitkistymisen vuoksi tai muuten olosuhteissa tapahtuu muutoksia, varasamme itsellemme oikeuden neuvottelujen kuluessa tarkistaa ehdotustamme.

Liite Suomen Radiosähköttäjiliiton ehdotukseen muutoksiksi
v.1952 alusta voimaan tulevaa työehtosopimusta varten.

Radiosähköttäjien palkat laivoissa:

<u>Palv.</u> <u>vuosi.</u>	<u>1939.</u>	<u>1951.</u>	<u>Kerroin</u>	<u>Ehdotus 1.1.1952 alkaen:</u> <u>A.</u>
0	1.900	24.780	13.0	30.000
1	-	27.670	-	33.000
3	2.200	29.440	13.4	35.000
6	2.400	30.680	12.8	37.000
9	2.600	33.000	12.7	39.000
12	2.800	34.380	12.3	41.000
15	3.000	36.180	12.1	43.000
20	-	38.360	-	45.000
	<u>2.483</u>		<u>12.7</u>	

B-luokassa vastaavasti mk 1000 enemmän kuin A.

C-luokassa vastaavasti mk 1250 enemmän kuin B.

II (ent.III) konemestarin palkat:

<u>Br.rek.t.</u>	<u>1939.</u>	<u>1951</u>	<u>Kerroin</u>	<u>Keskiarvopalkka + ikälisät:</u>	
				<u>Palv.</u> <u>vuosi.</u>	<u>1951.</u>
500-999	1.800	26.080	14.3	0	29.399 (14.3)
1000-1499	1.900	27.260	14.3	2	30.888
1500-2499	2.000	28.620	14.3	4	32.338
2500-3499	2.100	29.440	14.1	6	33.807
3500-4999	2.200	30.090	13.6	8	35.278
5000-6999	2.300	31.890	13.9	10	36.747
7000-	-	32.370	-		
Keskiarvo	2.050	29.399	14.1		

<u>Radiosähköttäjien maa- radioasemalla:</u>	<u>Palv.</u> <u>vuosi</u>	<u>1951.</u>
	0	33.435
	3	35.080
	6	36.743
	9	38.370
	12	40.015
	15	41.660

1065/133.

Helsinki, 30.9.1951.

T o d i s t u s.

=====

Täten todistamme, että allekirjoittaneen liiton jäsen radiosähköttäjä ^Aunar v. ^Zansen on tänään välityksellämme saanut laivaradiosähköttäjän toimen ^Algot Johansson'in Maarianhaminasta ostamassa uudessa Dagne-nimisessä kauppa-aluksessa ja on hänen vastaanotettava mainittu toimi Rotterdamissa Hollannissa. Hänen on matkustetta Suomesta tiistaina syyskuun 4 päivänä lähtevällä laivalla ^Aukholmaan, josta matka jatkuu lentoteitse Hollantiin.

Radiosähköttäjä ^Zansen on edellämainitun varustamon allekirjoittaneelle liitolle puhelimitse antaman ilmoituksen mukaan oikeutettu saamaan matkalippuaan Helsinki - ^Aurku - ^Aukholma varten tarvittavan rahamäärän Oy.Lars Krogius & Co Ab:ltä Helsingissä.

Erkki Koivisto
sihteeri.

Posti- ja lennätinhallitus.

Helsinki.

No 878/126.

Asia: radiosähköttäjäkurs-
sin aloittaminen.

Heinäkuun 31 päivänä oli vapaita laivaradiosähköttäjiä 5. Tällöin oli kesälomasijaisina laivoissa 14 radiosähköttäjää, jotka vapauduttuaan ovat tulleet ottamaan vakinaisen laivaradio-
sähköttäjän toimen. Parhailleen on rakenteilla noin 20 uutta kauppalaivaa jotka valmistuvat vuosien 1952-1953 aikana. Kun näiden lisäksi maamme kauppalaivatonnista vuosittain lisäytyy myös vanhojen laivojen oston kautta ja kun lisänä v.1952 Olympia-kisojen aikana tullaan tarvitsemaan radiosähköttäjiä erinäisiin radio-
teknillisiin tehtäviin, olisi uudet kansainväliset radiosähköttä-
jäkurssit aloitettava jo syksyllä v.1951.

Tässä yhteydessä haluanne jälleen korostaa välittämättö-
myyttä että kurssiaika olisi pidennettävä keuhkoon koko lukuvuo-
den, eli syyskuun alusta toukokuun loppuun, koska kokemus varsin-
kin viime vuosina on osoittanut, että vasta valmistuneet radiosähkö-
ttäjät eivät useissa tapauksissa ole pystyneet tyydyttävästi
hoitamaan tehtäviään. Erikoisesti käytännöllisen puolen opetus-
ta radioliikenteessä samoin kuin radiotekniikassakin olisi tehos-
tettava.

Kuten tunnettua, osallistui Valtio v.1949/50 järjestet-
tyjen kurssien kustannuksiin 50 %:lla, mutta v.1950/51 pidettyjen
kurssien oppilast joutuivat itse suorittamaan kaikki kurssien
järjestämisestä aiheutuneet kustannukset. On kohtautonta, että
radiosähköttäjiksi opiskelevat joutuvat suorittamaan majoitus-
ym kulujen lisäksi varsin korkean kurssimaksun (viimeksi järjes-
tetyillä kurseilla 22.000 mk) samaan aikaan kun Valtio useissa
tapauksissa maksaa jopa palkkaakin vastaavanlaisen ammattiopetus-

sen ajalta ja kun Valtio itse saa myös tarvitsemansa virkamiehet rannikko- ja ilmailuviestiasemille näiltä kursseilta. Vertailun vuoksi mainittakoon, että Valtio tukee huomattavasti esim. teknillisissä- ja merikouluissa laivojen konemestareiksi sekä perämiehiksi ja kapteeneiksi opiskelevia alhais-ten kurssimaksujen muodossa ja niinpä näissä kouluissa ovat kurssimaksut vain pienen murto-osan siitä mitä radiosähköttäjäkursseilla. Tasapuolisuuden vuoksi olisi näin ollen koh- tuullista etteivät radiosähköttäjiksi valmistuvat joutuisi kurssimaksujen muodossa lisäämään opiskelukustannuksiaan enem- pään kuin mitä edellämainituissa teknillisissä ja merikouluis- sakaan opiskelevat. Mikäli radiosähköttäjien kurssimaksua ei nykyisin voitaisi alentaa niin alhaisaksi kuin edellämainituissa kouluissa, olisi Valtion osallistuva ainakin 50 %:lla kurs- sien järjestämisestä aiheutuvien kustannuksiin.

Edelläkäsittelyyn viitaten pyytös allekirjoittanut Liitto kunnioittavasti ehdottaa,

että seuraavut kansainväliset radio- sähköttäjäkursseit aloitetaan syksy- llä v. 1951,

että kurssiaika pidennettäisiin kes- tämään koko lukuvuoden eli syyskuun alusta toukokuun loppuun,

että käytännöllisiä harjoituksia kurssilla tehostettaisiin ja

että Valtio osallistuisi kurssikar- tannuksiin ainakin 50 %:lla.

Helsingissä, 9 päivänä elokuuta 1951.

Erkki Koivisto.

SÄHKÖOSOITE:
„RADIOLIITTO“

Helsinki, 11.7.1951.

No 860/123.

Aero Oy.,

Helsinki.

Viitaten 9.7.1951 päivättyyn arv. kirjelmäänne sekä sen mukana olleeseen tuomari Kallialan lausuntoon Aero Oy:n lentosähköttäjiä koskevasta eläkesääntöehdotuksesta, pyydämme kunnioittaen esittää seuraavaa.

Ensiksi haluamme viitata siihen ilmoitukseen minkä Yhtiönne puolesta johtaja Nyström allekirjoittaneen liiton edustajalle teki 26.6.1951 järjestetyssä tilaisuudessa jossa selostettiin Aero Oy:n eläkesääntöehdotusta. Tällöin luvattiin lentosähköttäjä rinnastaa eläkeikärajaan ja eläkevuosien laskemiseen nähden ohjaajiin, mikäli puolustuslaitoksessa on vastaava käytäntö voimassa lentosähköttäjiin nähden.

Alussa mainitussa kirjelmässä Aero Oy on kuitenkin ilmoittanut edelleen asettavansa sille kannalle, ettei eläkeasiassa radiosähköttäjiä voida rinnastaa ohjaajiin, tukien tätä kantaansa tuomari Kallialan lausunnolla:

"että mikäli Aero ei vaadi radiosähköttäjiltä mitään lentäjän tutkinnoksi katsottavaa suoritusta, ei heihin voida soveltaa upseerien, alipseerien ja lentomestarien oikeudesta eläkkeeseen annetun lain 3 §:n kaltaista menettelyä."

Emme ole tietoisia siitä onko tuomari Kallialalla ollut käytettävissä kaikki Aero Oy:n lentosähköttäjiä koskevat, asiaan vaikuttavat tiedot hänen antaessaan p.o. lausunnon, emmekä valitettavasti ole voineet saada sitä tarkistetuksi kun tuomari Kalliala on parhailaan lomalla, mutta mainitusta lausunnosta olemme kuitenkin saaneet sen käsityksen, että ilmavoimissa lentäjän tutkinnolla tarkoitetaan sekä ohjaajan, tähystäjän että lentosähköttäjän tutkintoa. Tämä on selvästi mainittu p.o. lausunnossa sivulla 2:

"Ilmavoimien lentäjätutkinto jakautuu 3 linjaan: nimittäin ohjaajan-, tähystäjän- ja radiosähköttäjän tutkintoon. Radiosähköttäjä jakautuvat kahteen osaan, joista toiset, lentoradiosähköttäjä, ovat suorittaneet mainitun tutkinnon. Kun käytännössä puhutaan lentävän henkilöstön eläkeoikeudesta, voidaan sillä näin ollen tarkoitaa vain niitä henkilöitä, joiden kelpoisuusvaatimuksena on tällainen tutkinto

Saamamme tiedon mukaan ilmavoimissa on parhaillaankin lentoradiosähköttäjiä vakinaisessa palveluksessa, joten tällaiset toimet eivät ole vain "paperilla", kuten p.o. lausunnon suluissa olevassa kohdassa on epäilty olevan. Sitäpaitsi, vaikkei vertailukohtaa puolustuslaitoksen vastaaviin virkoihin nähden olisi lainkaan olemassa, niin ainakaan asiallisilla syillä ei mitenkään voida perustella sitä, että lentosähköttäjä yhtiönne eläkesäännöissä joutuisivat k.o. kohdissa erilaisten määräysten alaisiksi kuin ohjaajat.

Kysymys siitä, vaaditaanko Aero Oy:n lentosähköttäjiltä lentäjän tutkinnoksi katsottavaa suoritusta siinä mielessä kuin ilmavoimissa lentosähköttäjiltä, on mielestämme täysin selvä, koska Aeron jokai-

selta lentosähkötäjältä vaaditaan Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön Ilmailutoimiston antama ilmailusähkötäjän lupakirja ja jonka saamiseksi vaaditaan 100 tunnin harjoittelu-aika lentokoneessa. Tällaisen lupakirjan saaminen edellyttää mm. lentoradioliikenteessä käytettävien radiolyhennysten tuntemisen, jotka lyhennykset, samoin kuin lentoradioliikenne yleensä, on aivan erilaista kuin laivaliikenteessä käytetty.

Myös välillämme hyväksytyn työehtosopimuksen 1 §:ssä sanotaan esimerkiksi, että: "Lentosähkötäjä on oikeutettu saamaan lentolisää vasta sen jälkeen, kun hän on suanut tarpeellisen koulutuksen ja tarvittavan lupakirjan ja hänet on yhtiön taholta määrätty vastaavaksi lentosähkötäjäksi."

Työehtosopimuksen VII c kohdassa on määräys, että yhtiö voi heti purkaa lentosähkötäjän työsuhteen: "Jos lentosähkötäjä ei saa lupakirjaa uusituksi."

Samoin työehtosopimuksen liitteessä Ia mainitaan peruspalkkojen saannin edellytyksenä, että: "Saatuaan kansainvälisen lentosähkötäjän lupakirjan"

Kuten edellä mainitut viittaukset työehtosopimukseen osoittavat, vaaditaan "eron lentosähkötäjiltä siis lentäjän tutkinnoksi katsottavaa suoritusta kuten vastaavasti puolustusvoimissa olevilta lentosähkötäjiltä. Yksistään maa- tai laivaradiostasemille pääsyä varten suoritettava I luokan kansainvälinen radiosähkötäjäntutkinto ei siis riitä lentosähkötäjänä toimimista varten. Tästä seikasta ei tuomari Kalliala p.o. lausuntoaan antaessaan nähdäksemme ole ollut täysin tietoinen, koska hän lausuntonsa lopussa esittää seuraavaa:

"Mitä "eron radiosähkötäjiin tulee, perustuu eläkesääntöehdotus siihen käsitykseen, että Aero ei vaadi radiosähkötäjäntutkintaa mitään lentäjäntutkinnoksi katsottavaa suoritusta vaan että heillä riittää sama kompetenssi kuin maa- tai laivaradiosähkötäjille. Jos tämä käsitys osoittautuisi erheelliseksi, olisi puheena oleva ehdotuksen kohta tietenkin korjattava."

Kun tuomari Kalliala nimenomaan viimeksi mainitussa kohdassa lausuntoaan esittää mielipiteenään, että lentosähkötäjät ovat rinnastettavat ohjaajiin p.o. eläkesäännöissä mikäli heiltä vaaditaan lentäjäntutkinnoksi katsottavaa suoritusta, kuten edellä on osoitettu olevan asianlaitaan, katsomme edelleenkin olevan oikeudenmukaista, sekä esittämämme perusteluihin että tuomari Kallialan p.o. lausuntoon liitettien,

että "eron lentosähkötäjät rinnastetaan yhtiön eläkesäännöissä sekä eläkeikärajaan että eläkevuosien laskemiseen nähdessä lentokoneen ohjaajiin.

Kunnioittaen

Erkki Koivisto.

851/120.

Helsinki, 3.7.1951.

Suomen Merimies-Unioni r.y.,
Neitsytpolku 2 A 7,
Helsinki.

Kiittäen ystävällisesti kutsustanne osallistua
t.k. 15 päivänä alkavaan Suomen Merimies-Unionin edus-
tajakokoukseen sekä samana päivänä pidettävään 30-vuo-
tisjuhlaanne ilmoitamme, että allekirjoittanutta liit-
toa tulee mainituissa tilaisuuksissa edustamaan liit-
tomme sihteeri Erkki Koivisto.

Järjestöterveisin

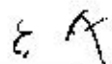
SK.

828/118.

T o d i s t u s .
=====

Pyynnöstä todistamme, että laivaradiosähkötäjän ammatissa on englannin kielen taito suorastaan välttämättömyys. Koska kuitenkin kansainvälisillä radiosähkötäjäkursseilla englannin kielen taidossa ei oppilas ehdi - kurssiajan lyhyiden vuoksi - saada vielä kovinkaan suurta pätevyyttä p.o. kielen hallitsemisessa, on jokainen radiosähkötäjästutkinnon suorittanut pakoitettu jatkamaan englannin kielen opiskeluaan jälkeen päin. Kun saamme tiedon tukaan allekirjoittaneen liiton jäsen Erkki Hasarilla on aikomus matkustaa Ameriikkaan sukulaistensa luokse kielen opiskelua varten, pidämme hänen tulevalle laivaradiosähkötäjätoiminnalleen suotavana, että hän tässä tarkoituksessa voisi tehdä mainitun matkan.

Helsingissä, 2 p:nä heinäkuuta 1951.

Erkki Koivisto.
sihteeri.